

Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen), om den kommende Vedtægt ikke kunde blive fri for den Afgørelsesmaade, som den gamle Vedtægt havde i visse Spørgsmaal, nemlig ved Lodtrækning. Her tror jeg, jeg kan imødekomme det ærede Medlem. Heller ikke jeg finder, at Lodtrækning er nogen heldig Afgørelsesmaade.

Det ærede Medlem ankede over, at der ikke i Lovforslaget staa noget om, at Anstaltens Regnskaber skulle tilsendes Statsrevisionen. Jeg tror ikke, at et ligefremt Paalæg i den Henseende er nødvendigt. Jeg tror, det er rigtigst, at Paalæget er borte. Naar Statsrevisionen, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) jo sagde, da han havde Ordet, ikke fandt, det var praktisk, at Statsrevisionen fik selve Regnskaberne — det ærede Medlem erklærede det urigtigt, at de aldrig skulde have faaet dem, det kan det ærede Medlem have Ret i, det tvivler jeg ikke om —, men naar det ærede Medlem udtalte, at det ikke altid er praktisk, at Statsrevisionen faar Regnskaberne tilsendt, synes jeg ikke, det er nødvendigt at sende dem til Statsrevisionen. Et andet er, naar Statsrevisionen faar Beretningen og finder Anledning til at ønske Regnskabet tilsendt, at man saa tilsender Statsrevisionen det efter Anmodning; det finder jeg rigtig, og saa mener jeg ogsaa, at Statsrevisionen kan være tilfredsstillet i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds mente, at Spørgsmaalet om Hovedreparationer ogsaa skulde ind under § 8. Det er jo noget, vi kunne tales ved om. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at det staa der, men ønsker Rigsdagen, at ogsaa Hovedreparationer komme ind under § 8, skal jeg ikke stille mig derimod. En Hovedreparation kan ganske vist være saa omfattende, at den kan koste skikkelige Penge. Hvad derimod Spørgsmaalet angaar om, at Anstalterne skulle have Ministerens Tilladelse til Kapitalhenlægning, da tror jeg i Virkeligheden ikke, at de praktiske Forhold kræve, at det bliver taget med. Nogen Kapitalhenlægning maa der da vel altid kunne finde Sted. En Smule Overskud hvert Aar maatte der gerne samles sammen til vanskelige Tider, og der tror jeg ikke, man skal binde Anstalterne alt for haardt. Naar man i § 8 binder Anstalterne saaledes, at de hverken kunne afhænde eller bortleje Grunde eller Bygninger, indkøbe Grunde, opføre ny Bygninger, optage Prioritetslaan eller forandre Pladsantallet for

Alumner, maa dog det i det væsentligste være tilstrækkeligt. Vil man nu ogsaa tage Hovedreparationerne med, tror jeg, at man kan være ganske tryk for, at Anstalterne ikke kunne misbruge deres Stilling i nogen Henseende.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) vilde have een Bestyrelse for alle Anstalter. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som var oppå forud for 1895, og som jeg da fandt mere naturligt, fordi vi den Gang havde alle Anstalter her i Kjøbenhavn eller i Nærheden af Kjøbenhavn; og da kunde een Bestyrelse tilse Anstalterne. Men jeg tror ikke, at det nu vilde være praktisk med een Bestyrelse. Den Enhed, som altid kan være til Stede, naar man kun har een Bestyrelse, vil være købt for dyrt, naar man tager een Bestyrelse under de Forhold, at den ene Gruppe Anstalter ligger i Jylland og den anden Gruppe her. Det kan ikke blive noget virkeligt Tilsyn, en saadan Bestyrelse fører, naar Anstalterne ligge saa langt borte fra hinanden. Jeg vilde sætte mere Pris paa, at der var en Bestyrelse i Nærheden af hver Anstaltsgruppe, som kunde føre, om ikke et dagligt, saa dog et virkeligt Tilsyn, et Tilsyn, som kan indfinde sig saa ofte, at det kan udrette noget. Kunde man derfor faa praktiske Mænd ind i Bestyrelsen, som ikke boede længere fra Anstalterne, end at de virkelig kunne føre et Tilsyn, der havde noget at betyde, tror jeg, man havde opnaaet det heldigste i saa Henseende. Enheden faar man da finde i den Forbindelse, som begge Anstalterne have gennem deres Bestyrelse hos Ministeren. Ministeren er en Slags Overbestyrelse, og han maa sørge for, at der kommer nogen Enhed i Ledelsen af disse Anstalter.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer), som jo i øvrigt stillede sig meget velvillig til Lovforslaget, hvorfor jeg er ham erkendtlig, udtalte, at Staten maatte gaa langt videre end til at optage godt og vel $\frac{1}{4}$ af de aandssvage her i Landet paa Anstalterne. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det dog ikke er saa ganske sikkert, at vi trænge til stort mere end det Pladsantal, der nu er for Haanden, idet en stor Del af de aandssvage egentlig slet ikke trænge til at komme paa Anstalter, men meget vel kunne holdes ude i Familiepleje, og vi ere jo ogsaa i de senere Aar komne ind paa, at Staten yder Bidrag til, at de aandssvage opholde sig hos private i saakaldt Familiepleje.